

ОЙ ОДБИЛА ЩУКА-РИБА

Помірно

Oй од - би - ла щу - ка - ри - ба
од бе - ре - га ряс - ку,
то ж я то - му ко - за - ко - ві
пі - ді - йду під лас - ку.

Ой одбила щука-риба од берега ряски,
То ж я тому козакові підійду під ласку.

Двічі

Місяць світить, зорі сяють, дівчата співають.
Парубчина дівчиноньку давно виглядає.

Двічі

Не виглядай, козаченьку, — мати не пускає,
За старого, багатого нишечком єднає.

Двічі

— Іди, доню, — каже мати, — не вік діувати.
Він багатий, одинокий, будеш панувати.

Двічі

— Ой не хочу панувати, моя рідна мамо.
Рушниками, що надбала спусти мене в яму!

Двічі

Нехай попи заспівають, подружки заплачуть,
Легше буде в труні лежать ніж нелюба бачить.

Двічі